

ஷ. சி. பேரூத்திரம்மு

சமாதான முயற்சிக்கான தடைகளும்,
உலக நாடுகளின் கொள்கை
வகுப்புக்களும்.

தஞ். K. T. கணேசல்ங்கம்
~~கீழ்~~ வீரவுரையாளர்,
அரசாங்கயல் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

சர்வதேச தமிழ்ம மாணவர் பேரவை

03.08.2004.

சமாதான முயற்சிக்கான தடைகளும் உலக நாடுகளின் கொள்கை வகுப்புக்களும்

இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வில் யுத்த நிறுத்த உடன்பாடு புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. கடந்த இரண்டரை வருடங்களுக்கு மேல் அமைதி சமாதானம், இலங்கையில் நிலவியதுடன் போற்ற பொருளாதார அபிவிருத்தி தென் இலங்கையில் சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்தியது. இதனால் ரணில் விக்கிரமசிங்கா அரசாங்கம் அதிக எதிர்பார்க்கையுடன் செயல்பட்ட போது ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரத்தை பிரயோகித்து ஆட்சி மாற்றத்துக்கு வித்திட்டார். புதிய ஆட்சியில் ஜனதா விமுத்தி பெருமன (மக்கள் விடுதலை முன்னணி) ஆதிக்கமுடைய சக்தியாக விளங்கியதுடன் ஹலாந்துமய என்ற பெளத்த குருமாரைக் கொண்ட அரசியல் கட்சியும் கணிசமான இடத்தைப் பெற்றது. அது பெளத்த இராட்சியம் என்ற அரசியல் எண்ணக்கருவுடன் கட்சி அரசியலை ஏற்படுத்திக்கொண்டது. இத்தகைய இனவிரோத போக்குடைய தீவிர அரசியல் சக்திகளையும், நிறைவேற்று அதிகாரத்தைக் குவியிரயோகம் செய்யும் ஜனாதிபதியையும் கொண்டு இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வோ அல்லது போர்நிறுத்த உடன்பாடோ எவ்வாறு சாத்தியப்படும் என்ற சந்தேகம் நிலவுகிறது. இக் கருப்பொருளை விரிவாக நோக்குவோம்.

புதிய அரசின் வரவு இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையை ரணில் விக்கிரமசிங்கா விடுதலைப்புலிகளிடம் வழங்கிவிடுவார் என்ற பிரச்சாரத்துடனேயே சாத்தியப்பட்டது. இப்புதிய அரசின் வரவு முறை தவறிய வரவாகவே காணப்படுகின்றது. ரணில் விக்கிரமசிங்கா விடமிருந்து ஆட்சியைப் பறிப்பதற்கு ஜனாதிபதியின் சுதந்திரக்கட்சியும் ஜே.வி.பி உம் போட்ட உபாயமே மக்கள் சுதந்திர முன்னணியாகும். இம் முன்னணி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர் போர் நிறுத்தம் மீறப்பட்டதுடன் சமாதான பேச்சுக்கள் இடைநிறுத்தப்பட்டன. விடுதலைப் புலிகளிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட கருணா முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு வந்ததுடன் கிழக்கை குழப்பும் முயற்சியாக தமிழ் தேசியத்தின் மீது தாக்குதலை மேற்கொண்டது. பல போராளிகளையும்; தமிழ் தேசியத்தின் புத்திஜீவிகளையும், ஊடகத்துறையினரையும் அழிக்கும் வேலையில் புலனாய்வுப் பிரிவு தீவிரமாக ஈடுபட்டமை தெரியவந்துள்ளது. இதற்கு பின்னால் சிறிலங்கா இராணுவமும் இராணுவத் தளபதிகளும் அரசாங்கத் தரப்பு தொடர்புடையதாக தமக்கு தெரியவந்துள்ளதென விடுதலைப்புலிகள் குற்றம் சாட்டுவதற்கு அதிக ஆதாரங்கள் உண்டு.

ஜனாதிபதியின் ஆளும் தரப்பு அமைச்சர்களும் இராணுவமும் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டுள்ளமை அம்பலமாகிய விடயமே. அதுபற்றிய அரசாங்கத்தின் நிராகரிப்பு போலியானதென்பது தெளிவாக தமிழ் மக்களுக்கு தெரிந்த விடயம். ஆனால் கிழக்கு, அரசியல் குழலை பயன்படுத்தி இலங்கையின் அமைதிச் சூழலை அரசாங்கம் குழப்ப முயலுகின்றதென்பதையே ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

கிழக்கு ஒரு பொறி

கிழக்கு இலங்கை பற்றிய அரசியல் நேற்று, இன்று ஆரம்பித்ததொன்றல்ல. சுதந்திர இலங்கையின் அரசாங்கமே அதனை ஆரம்பித்துவிட்டது. வடக்கையும் கிழக்கையும் துண்டாடுவதன் மூலம் தமிழர் தாயகக் கோட்பாட்டை உடைத்து சிங்கள மக்களின் ஆதிக்கத்தை கிழக்கில் நிலைநிறுத்த வேண்டுமென ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் திட்டமிட்டன. அதற்கான முதல் நடவடிக்கையாக சிங்கள குடியேற்றங்களை நிறுவி தமிழர்களின் குடியிருப்புக்களை அழித்து ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார். சிங்கள குடியேற்றங்கள் மீதான நெருக்கடி ஆரம்பிக்க தமிழ் முஸ்லீம்களின் குடியேற்றத்தை ஊக்குவித்ததுடன் அவர்களை தமிழர்களுக்கு எதிரானவர்களாக மாற்றுவதில் இலங்கை சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் ஈடுபட்டனர். அதற்கான அணுகுமுறை தீவிரமடைய முஸ்லீம்கள் தமக்கான அரசியல் பலத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டு சிங்கள அரசுடன் பேரம்பேச ஆரம்பித்தனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ் அமைப்புக்களை சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தமது பக்கம் அரவணைத்துக் கொண்டு கிழக்கின் அமைதிச் சூழலை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கினார். ஆயுதம் தரித்த விடுதலை இயக்கங்களை முன்னிறுத்திய போக்கு ஆட்டங்கான அவற்றில் கட்சி அரசியல் செயல்பாட்டுக்கு வாய்ப்பளித்தனர். கட்சி அரசியல் செயல்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கூடாக ஜனநாயகம் என்ற சுலோகத்தை காண்பித்து தமிழ் தேசியத்தை உடைத்தனர். இவ்வாறே விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புக்களை பயன்படுத்தியது போன்று விடுதலைப் புலிகளிலிருந்து வெளியேற்றிய கருணாவைப் பயன்படுத்தி இயல்புச் சூழலை தமக்கு சாதகமாக்கி வருகின்றன.

சுதந்திரத்திற்கு பின்பு இலங்கையின் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் கிழக்கு தொடர்பாக வகுத்த கொள்கை கணிசமான இலாபத்தை கொடுத்துள்ளதென்றே கூறலாம். கிழக்கின் இயல்பு நிலையை முற்றாகத் தகர்த்து தமிழர்களின் பாதுகாப்பை கேள்விக்குரியதாக மாற்றி கிழக்கை சிங்கள தேசமாக்குவதே ஆட்சியாளர்களின் திட்டமிடலாகும். இது தொடர்பாக உலகம் எப்படியான கொள்கையைக் கொண்டிருக்கும் என்பது அடுத்த கேள்வியாகும். அதனைச் சுற்று விரிவாக பரிசீலிப்போம்.

இலங்கை இனப்பினக்குடன் அதிகமான நெருக்கத்தைக் கொண்ட இந்தியா, அமெரிக்கா என்ற இரண்டு அரசுகளையுமே உலகம் என்ற பார்வைக்குள் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கமுடியும். ஜேரோப்பிய யூனியன் கணிசமான பங்கை எடுத்தாலும் ஆழமான பிரிநிலை அரசியலுக்கு நேரடியாக பிரவேசிக்காத போக்கு காணப்படுகின்றது. வேண்டுமாயின் அமெரிக்க நலன் ஜேரோப்பிய யூனியனுக்குள் ஊடுருவியிருக்கலாம். அதனால் சில வேலைத்திட்டங்களை அது வகுக்கலாம். ஆனால் அரச சார்பற்ற அமைப்புக்களில் பல அமெரிக்காவினது மறைமுக செல்வாக்குடன் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதனால் அவற்றின் நடவடிக்கையையும் உலகத்தின் நடவடிக்கையாக கணக்கில் எடுக்கப்படுகின்றன. இதில் நோர்வேயின் பங்கும் அமெரிக்க சார்ந்த நிலையில் அணுகப்படுகின்றது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் அதனது உளவுத்துறைகளும் கூட்டான போக்கை கடைப்பிடிப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்திவருகின்றன. கிழக்கின் அரசியல் குழலை

ஆபத்தான அரசியல் கையாள விரும்பும் இந்தியாவின் போக்கு ஊடகங்களுடாக உணரமுடிந்தது. விடுதலைப் புலிகளுக்குள் மிக ஆபத்தான நெருக்கடி காணப்படுகின்றதென்பதை உலகத்திற்கு அம்பலப்படுத்துவதில் இந்திய ஊடகங்கள் கணிசமான பங்குவகித்தன. இந்தியாவில் கொள்கை வகுப்பை மேற்கொள்ளும் The Hind பத்திரிகை கருணா குழுவின் மீதான விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ நடவடிக்கையை கண்டித்ததுடன் இலங்கை அரசு கருணாவை பாதுகாக்க தவறியது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென ஆசிரிய தலையங்கத்தில் குற்றம் சாட்டியது. கருணாவின் அரசியலுக்கு மறைமுகமான சக்திகள் பல தொடர்புட்டுள்ளன என்ற குற்றச்சாட்டின் பின்புலத்தையும் உணரமுடிகின்றது.

அதாவது கிழக்கை வடக்குடன் இணைப்பதில் கவனம் செலுத்திய இலங்கை - இந்திய உடன்பாடு அது பற்றிய முக்கியத்துவத்தை சற்று அடக்கியே வாசிக்கின்றது. அத்துடன் முஸ்லீம் களின் தனியலகு தொடர் பான விடயத் தினை ஊக்கப்படுத்துவதுடன் பேச்சுக்களில் முன்றாம் தரப்பாக முஸ்லீம்களை இணைக்க வேண்டும் என்பதில் இந்தியா கவனம் செலுத்துகிறது. இதனை அவதானிக்கும் போது கிழக்கை பிரிநிலைப்படுத்த இந்தியா விரும்புவது தெளிவாகின்றது. இந்தியாவுக்கு அடிப்படையில் இரண்டு பிரதான நோக்கங்கள் உண்டு.

1. தமிழர் தேசிய வாதத்தை உடைத்து விடுதலைப்புலிகளை பலவீனப்படுத்தி ஈழக்கோரிக்கைக்கு மாற்றீடான ஒன்றை சாத்தியப்படுத்துவது.

2. கிழக்கை வடக்கிலிருந்து தமிழர் தாயகத்தை கூறுபோட்டு அசாத்தியமான ஒருதீவை முன்வைப்பது.

இவை இரண்டையும் இந்தியா காலத்துக்குக் காலம் மாற்றி கையாண்டு வருகிறது. முதலாவதின் முக்கியத்துவத்தை விட இரண்டாவது வலுவாக காணப்படுமாயின் அதனை பின்பற்றி செயல்வழவும் கொடுத்து நிலைமையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதனைக் காணமுடிகின்றது. இந்தியாவின் ஆட்சிமாற்றும் ஏதும் திட்டமிட்ட வரையறைக்கு வெளியே செல்லாத அமுலாக்கத்தையே கொண்டியங்குவதைக் காணலாம். ஆனால் சில அரசாங்கங்களின் ஆட்சியில் வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல் இந்திய நலன்கள் மறைமுகமாக காணப்படும். இதனை இந்திய ஆட்சித்துறை அயல்நாடுகள் மீது பிரயோகப்படுத்தும் தொடர்ச்சியான கொள்கையாக அமைந்திருக்கும்.

எனவே கிழக்கில் காணப்படும் அசாத்தியமான சூழலை பெரிதுபடுத்தி தமிழ் மக்களிடமிருந்து தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை அந்நியப்படுத்தலாமென்பதே இந்திய புலனாய்வு உட்பட்ட அனைத்து தரப்பினரதும் நோக்கமாகும். முதலில் விடுதலைப்புலிகளை பலவீனப்படுத்துவது இரண்டாவது அதனுடாக தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை தகர்ப்பது. இவையிரண்டும் சாத்தியமாகும் போதும் பலவீனமான நிலை தோற்றும் பெறும். அப்போது தனது நலன் சாப்படைய சக்திகளை பதவியிலமர்த்தி இந்தியா தமிழரைப் பாதுகாக்கிறது என்ற தோரணையைக் காட்டுவதாகும்.

இந்த விடயத்தில் அமெரிக்கர்கள் தரப்பு எப்படி தனது தந்திரத்தையும் அனுகுமுறையையும் கையாள விரும்புகின்றது என்பதனை விரிவாக நோக்குவோம்.

இந்தியாவைப் போன்று அமெரிக்காவுக்கும் இலங்கை மண்ணில் அதிக இலாபங்களும் நலன்களும் காணப்படுகின்றதென்பதை அமெரிக்க இராணுவத் தளபதியே அண்மையில் கூறியிருந்தார். இலங்கை கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மையத்தில் உள்ளதென்ற பழைய வாதத்தையே அவர்கள் மீண்டும் மீஞ்சுருவாக்கம் செய்துள்ளனர். ஆனால் கிழக்கில் இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சமமான நலன்கள் உண்டென்பது திருகோணமலை எண்ணெய் குதங்களை குத்தகைக்கு எடுத்ததன் மூலம் புரிந்துகொள்ளலாம். திருகோணமலையின் துறைமுகம் மற்றும் பிரதேசங்கள் பற்றி அமெரிக்கர்கள் மிகத் தெளிவாக கற்றுவைத்துள்ளனர். இதனை Benjamin maes என்ற அமெரிக்கர் (American Times) நேரடியாக வெளிப்படுத்திய அம்சங்களிலிருந்து உணரமுடிந்தது. இலங்கையுடன் அமெரிக்கர் செய்த பாதுகாப்பு உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் திருகோணமலை கடற்போக்குவரத்திற்கும், விமானப் போக்குவரத்திற்கும் முக்கியமான பிரதேசமாக உள்ளது.

எனவே, அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை கிழக்கிலங்கையை வடக்கிலிருந்து பிரிப்பதும் அதனால் அமெரிக்க நலனுக்கு ஆயத்தற்றதெனவும் கணக்குப் போடுகிறது. குறிப்பாக இலங்கையில் போர் நிகழ்வது அமெரிக்காவின் ஏனைய பிராந்தியங்கள் மீதான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆயத்துமிக்கது என்பதுடன் இலங்கையின் அமைதி

தென்னாசியாவுக்குள்ளும் இந்துசமுத்திரத்துக்குள்ளும் அமெரிக்கா நலன்களை பாதுகாக்கவல்லது. இதனால் இலங்கை அரசாங்கம் விரும்புவது போல் வடக்கை தனிமைப்படுத்தி ஒரு தீவை வழங்குவது அமைதியை பேணவைப்பதுடன் அமெரிக்கா இலங்கை நெருக்கத்தையும் பாதுகாக்கலாமென கருதுகின்றது. அத்தகைய பாதுகாப்புக் கொள்கையில் இலங்கைக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் கூட்டுத்தன்மை உண்டு என்ற அடிப்படையில் கிழக்கு அரசியல் குழப்பத்தை தூண்டிவிட்டு அரசியல் இலாபம் தேட அமெரிக்கா விரும்புகிறது.

கிழக்கில் ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பத்திற்கு பின்பு நடந்த பல படுகொலைகளுக்கு எத்தகைய வார்த்தையையும் வெளியிடாத அமெரிக்கா சிறிலங்காவின் இராணுவப் புலனாய்வு உறுப்பினர் கொல்லப்பட்டபோது விடுதலைப்புலிகளை எச்சரித்ததுடன் கிழக்கில் ஏற்பட்டுவரும் நிலமையை கண்டித்திருந்தது. மேலும் சிறுவர்களை படைக்கு சேர்ப்பதில் விடுதலைப்புலிகள் மீண்டும் ஈடுபட்டுவருவதாகவும் அமெரிக்கா குற்றம் சுமத்தியது. இவற்றை ஒரு காலக்கிரகமான பணியாகவே அமெரிக்கா மேற்கொண்டு வந்தது. எல்லாக்காலகிரம பணிகளிலும் விடுதலைப்புலிகளை வெளிப்படையாக கண்டிக்காதது போல காட்டிக்கொண்டாலும் திரைமறைவில் பல நடவடிக்கைகளை விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிராக மேற்கொண்டு வந்தது. கிழக்கு அரசியல் குழப்பத்திற்கு சில அரச சார்பற்ற அமைப்புக்கள் ஆதரவாகவும், அதனை நியாயப்படுத்துவதாகவும் காணப்பட்டது. அவ் அரச சார்பற்ற அமைப்புக்கள் அமெரிக்காவின் பின்தளத்துடனேயே செயல்பட்டு வருவதாகவும் அப்படியான அமைப்புக்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் சில

வேறுபட்ட பணிகளை ஆழ்ந்திவருவது தெரியவந்துள்ளது. அமெரிக்காவின் உலகப் பொருளாதாரக் கொள்கையிலும் உலக இராணுவக் கொள்கையிலும் இலங்கை முக்கியம் வகிப்பதுபோல் தமிழர் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் ஆயத்துமிக்கதொன்றாக உள்ளது.

உலகப் பொருளாரத்தில் இலங்கை பெரிதாக சாதிக்கமுடியாத சிறிய நாடாக இருந்தாலும் அதன் பிராந்திய மட்டத்திலான பொருளாதார இயங்குவிசைக்குரிய நாடாக உள்ளது. முழு உலகத்திலும் காணப்படும் சுரண்டல் பொருளாதார தக்துவத்திற்கு தேசியவாதம், தேசியப் பற்று, சுதேச உணர்வு என்பன ஆயத்தான் பொறிமுறையாகும். இப் பொறிமுறை உலக நாடுகளில் அமெரிக்க பொருளாதாரத்திற்கு எதிரான கொள்கையுடைய சக்திகளுக்கு அனுபவமாக மாறிவிடும் என்பதே அமெரிக்காவின் அச்சமாகும்.

அவ்வாறே உலக இராணுவக் கொள்கைக்குள்ளும் விடுதலைப்புலிகளின் உபாயமும் போரியல் அணுகுமுறையும் அடக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டத்திற்கான அனுபவமாகிவிடும் என்ற அச்சம் அமெரிக்காவுக்கு உண்டு. விடுதலைப்புலிகளைப் பின்பற்றி வேறு விடுதலை உணர்வு கொண்ட மக்கள் எழுச்சியடைந்தால் இராணுவத்தியான அணுகுமுறைக்கு எதிராக அமெரிக்கா செயல்படுவது கடனம். இதுவே அமெரிக்காவின் அடிப்படையான பிரச்சினையாகும். இவற்றோடு பிராந்திய மட்டத்திலும் இந்துசமுத்திரமும் திட்டமிட்டுள்ள இராணுவ நகர் வுகளுக்கு தட்டையான நடவடிக்கையாக அமைந்துவிடுமென அமெரிக்கா என்னுகின்றது.

எனவே அமெரிக்கா கிழக்கிலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் குழப்பத்தை பயன்படுத்தி தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை பலவீனப்படுத்துவதே தற்போதைய நோக்கமாகும். வடக்கை தனியான அலகாக ஆக்கி இடைக்கால நிர்வாகத்தையோ சமஷ்டித் திட்டத்தையோ சாத்தியப்படுத்துவது அமெரிக்க ஆட்சியாளரின் நோக்கமாகும். இதனால் இந்தியாவுக்கு ஒப்பான கொள்கையை அமெரிக்கா கொண்டிருந்தாலும் இதனுடாக அமெரிக்கா நிரந்தரமான நட்பை சிறிலங்காவுடன் பேணிக் கொள்ளலாமென கருதுகிறது. ஆனால் இக்கொள்கை நிரந்தரமானதல்ல. காலப்போக்கில் வேறுபட்ட கொள்கையொன்றுக்கு அமெரிக்கா பின்பற்றினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

இவ்வாறான போக்கு மத்தியில் நோர்வே எத்தகைய பணியாற்றுகின்தென்பதே அடுத்த கேள்வியாகும். நோர்வே அமெரிக்க நலனை பிரயோகப்படுத்தும் ஒரு ஸ்கன்ரிநேவிய நாடு டென்மார்க்கும் நோர்வேயுடன் ஒத்துழைத்து வருகிறது. இவையிரண்டும் அமெரிக்க நலன்களை முதன்மைப்படுத்தும் நாடுகள் என்பதில் அதிகமான சந்தேகம் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் இந்த நாடுகள் சமாதானத்தை அமுல்படுத்துவதில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. விடுதலைப்புலிகள் கண்டத் துடன் அல்லது எச் சாரிக்கையுடனான அறிக்கையை வெளியிட்டால் நோர்வே தூதுவர் அல்லது விசேட தூதுவர் கிளிநோச்சிக்கு வருகைதருவார். விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளருடன் பல மணித்தியாலமாக பேச்சுக்களை நடாத்துவார். இது கடந்த மூன்று மாதங்களாக நிகழ்ந்துவருகின்ற தந்திரமான அரசியல். இது காலங்காலமாக சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள்

மேற்கொண்டதை இப்போது அனுசரணையாளர்களும் இணைந்து செயல்படுத்துகின்றனர். நோர்வேயின் தீவிர சமாதான முயற்சியும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் சமாதான அவாவும், இந்தியாவின் சமாதானத்துக்கான பங்கும் பேச்சுவார்த்தை நிறுத்தப்பட்ட பின்பு எத்தகைய் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதோடு புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டில் எட்டப்பட்ட எந்த விடயத்தையும் சிறிலங்கா அரசு அமுல்படுத்தவில்லை என்பதே கவனத்திற்குரியது. இது சிறிலங்கா அரசுடன் உலகம் வகுத்துள்ள புதிய உபாயமாகும். இதன் மூலம் விடுதலைப் போராட்டத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதுடன் விடுதலைப் புலிகளை பலவீனப் படுத்துவதே உலகத் தினது திட்டமிடலாகும். பலவீனமான சூழலில் எத்தகைய தீர்வையும் திணிக்கலாம் என்பதையே இலக்காகக் கொண்டு உலகம் செயல்படுகின்றது. இதில் நோர்வேயின் பங்கு அளப்பரியது. ஐப்பானை அதிகம் கவனிக்காத நிலையிலும் அமெரிக்க - இந்திய உற்புவை அதிகம் பாதிக்கும் விதத்தில் ஐப்பான் நடந்துகொண்டாலும் ஐப்பான் நேரடி சமாதான முயற்சிகளிலிருந்து சற்று தற்காலிகமாக விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே கிழக்கு அரசியல் சூழப்பத்தை உலக நாடுகள் ஒன்றாகவே பார்க்கின்றன. ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றும் அடையும் நலன்கள் மட்டுமே வேறுபட்டவை.

மீண்டும் ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்ட பின்பு உருவாகியிருக்கும் புதிய அரசின் கீழ் எழுந்துள்ள சர்ச்சைகள்

தனித்துவமானவையாக உள்ளன. குறிப்பாக இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய அரசாங்கம் தமிழர்களின் தேசிய உணர்வுக்கு மதிப்பளிக்காத அதிகாரிகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. ராஜீவ்காந்தி அரசாங்கத்தை இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் தவறாக கையாள உதவி சக்திகள் மீண்டும் இந்திய மத்திய அரசில் இடம்பிடித்துள்ளனர். இவர்களது நடவடிக்கை மிக ஆபத்தானவையாக அமையும். அரசியலில் அனுபவமற்ற இந்தியப் பிரதமர் தமிழர்களுக்கு எதிரான இராஜதந்திர சக்திகளால் பிழையாக வழிநடத்தப்படலாம். அப்படியான நிலையில் ஒரு இராஜதந் திர போனர் இந்தியத் தலைமையோடு விடுதலைப்புலிகளோ அல்லது தமிழ் அரசியல் தலைமைகளோ மேற்கொள்ள வேண்டிவரும்.

இத்தகைய சூழலிலேயே இலங்கையின் புதிய பிரதமர் இந்தியாவுக்கு சென்றதுவும் இலங்கையின் சமாதான முயற்சியில் முழுமையான ஈடுபாட்டை கொள்ளுமாறு இந்தியாவிடம் ராஜபக்ஷா கோரியிருப்பதும் கவனத்திற்குரியது. இந்தியா நிதி மற்றும் ஆயுத தளபாடம் என்பவற்றை வழங்க முன்வந்திருப்பதுடன் அமெரிக்க பாகிஸ்தான் தலையிட்டை பற்றி அதிகமான அதிருப்தியை புதுடில்லி கொண்டிருப்பதாக புதுடில்லி அதிகாரிகள் பிரஸ்தாபிப்பதன் வெளிப்பாடாகும். அவ்விடயத்திற்கு எதிராக இந்தியா சுகலவிதமான ராஜதந் திர நடவடிக்கையிலும் இறங்கியுள்ளதாக அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினர். குறிப்பாக இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு நிதி உதவி வழங்குவதுடன் இலங்கைப் பிரதமர் கேட்டதற்கு ஏற்ப 10 கோடியாக அதிகரிக்க இந்தியா முயற்சிப்பது, வடக்கு கிழக்கு அபிவிருத்தியில்

அதிக பங்கை இந்தியா வகிக்க வேண்டுமென விரும்புவது மற்றும் வன்னிப் பிரதேசத்தில் தமது நிவாரணப் பணியை முதன்மைப்படுத்தும் இந்தியத் தூதுவரின் முயற்சி என்பவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இந்தியா மீண்டும் ஆரம்பித்துள்ள அமெரிக்க-பாகிஸ்தானிய அச்சம் என்பது ஏற்கனவே புதுஷ்டலிக் கொண்டிருந்த அச்ச உணர்வுதான். இலங்கை மீது தனது தலையீட்டை சாத்தியப்படுத்திக்கொள்ள பிரயோகிக்கும் ராஜதந்திர உரையாடலாகவே உள்ளது. இந்தியா கூறுவது போல் இன்று நேற்று அமெரிக்கத் தலையீடு ஏற்பட்டதல்ல. சுதந்திர கால இலங்கையின் பிரித்தானியா கொண்டிருந்த செல்வாக்கு படிப்படியாக அமெரிக்காவிடம் கைமாறியது. இது 1978 கணக்கு பின்பு தீவிரமடைந்தது. அமெரிக்காவின் செல்வாக்கு 1989 கணக்கு பின்பு உலகத்தில் பரவலாகியது போன்று இலங்கையிலும் விரிவாக்கம் பெற்றது. இந்தியாவில் அமெரிக்க செல்வாக்கும் தலையீடும் இல்லை என்று இந்தியாவால் கூறமுடியுமா? எனவே புதுஷ்டலிப் போடும் புதிய உபாயத்தில் ஒன்றாகவே அமெரிக்க, பாகிஸ்தான் தலையீடு பற்றிய பிரஸ்தாபிப்பு காணப்படுகின்றது.

அமெரிக்காவின் தலையீடு திருகோணமலையோடு மட்டும் சுருங்கிய விடயமாக கொள்ளமுடியாது. ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் காலத்தில் ஆரம்பித்த யாழ்ப்பாணத்துடனான நெருக்கம் மேலும் தொடர்கின்றது. கிறிஸ்திரோக்காவின் பலாலி விமான நிலையத்தில் ஆரம்பித்த உறவு அமெரிக்க இராணுவத் தளபதிகளதும் உளவு நிபுணர்களதும் விருந்தினர் மையமாக மாறிவருகின்றது. அந்தளவுக்கு

மிக நெருக்கமான பரிச்சயமான இராணுவத்தளமாக விருத்தியடைந்து வருகின்றது. இதிலும் இந்தியா தனது பங்கை ஆற்ற தவறவில்லை. ஒரு பக்கம் சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படும் இந்தியா மறுபக்கத்தில் பலாலி விமான நிலையத்தை புனரமைப்பது என்ற நோக்கில் அப்பிரதேசத்தை இந்திய புலனாய்வுத் துறையால் துடைத்தெடுக்க விரும்புகின்றது. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரையில் சிறிலங்கா என்ற தீவு தனது இராணுவ நலனுக்கான மையமாகவும் பொருளாதார இயங்கு விசைக்கான தொடர்பு நிலையமாகவும் காணப்படுவது போதுமானதாக உள்ளது. அதனால் அமெரிக்க நலனை சாத்தியப்படுத்தக்கூடிய சூழலை பேணுவதே அதன் நோக்கமாக உள்ளது. அதுவே அமெரிக்கச் சூழலாகும். இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஊட்டுருவலை அதிகப்படுத்தி மக்களை போராட்டத்திலிருந்து திசைதிருப்பி ஓட்டுமொத்தமான சமூக சீழிவுகளை சாத்தியப்படுத்தி போராட்ட உணர்வை இல்லாது செய்வதன் மூலம் அமைதிச் சூழலை தக்கவைத்துக் கொண்டு தனது தலையீட்டை பாதுகாக்க விரும்புகிறது.

அமைதிக் காலத்தை பிராந்திய, சர்வதேச சக்திகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு கிழக்குப் பகுதியிலும் வடக்கில் யாழ் குடாநாட்டுப் பகுதியிலும் உள்ள புத்திஜீவிகளையும் ஏனைய அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளையும் தமது செல்வாக் குக்குள் கொண்டுவந்து இயல் புச் சூழலை தமக் குரியதாக மாற்ற முயலுகின்றது. பணத்திற்காகவும் மற்றும் தவறான நடத்தைக்காகவும் பயன்படுத்தப்படும் தமிழ் புத்திஜீவிகளும், அதிகாரிகளும் சர்வதேச புலனாய்வுத்

துறைகளுக்கு அதிகமான தகவல்களை பரிமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர் விடயமே தெரியாது நடந்துகொள்கின்றனர். பலர் திட்டமிட்டு பணியாற்றுகின்றனர். இது மட்டுமன்றி யாழ் குடாவிலும் வடக்கு கிழக்கின் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் குவிந்திருக்கின்ற அரசாங்கம் சாராத பல நிறுவனங்கள் தமிழர்களின் பண்பாடுகளில் அதிகமான கவனத்தை செலுத்திவருகின்றன. அதனாடாக பண்பாட்டு ஒழுங்குகளை சிதைக்கவும் பிரிவினைகளை தூண்டிவிட்டு சமூக பிறழ்வுகளையும், முரண்பாடுகளை வளர்க்க ஆதிக்க அரசுகள் முயன்றுவருகின்றன. இதற்கு பல ஊடகங்களும் உதவி வருகின்றன என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எனவே இலங்கையின் சமாதான முயற்சிக்கான தடைகள் என்பது இறுதியான தெளிவான தீவற்ற குழலையே காட்டுகின்றது. அத்தகைய தடைகள் இலங்கை அரசுக்கு மட்டுமுரித்தாக அன்றி இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இசைந்துபோகின்ற போக்கினை குறிப்பதாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். இலங்கை-இந்தியா-அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று சக்திகளும் கூட்டாக சமாதானத்தை விரும்புகின்ற போதும் கூட்டான போராட்ட முறியடிப்பு சக்திகளாக உள்ளனர். வெளிப்படையாக சமாதானத்தை ஆதரித்த நாடுகளாக காணப்படாலும் சமாதான காலத்தை பிரயோகித்து ஊடுருவலையும் ஆக்கிரமிப்பையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன. உலக நாடுகள் சமாதானத்தின் எதிரிகளாக விடுதலைப்புலிகளை மட்டுமே கருத முயலுகின்றனவே அன்றி யதார்த்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள அவை தயாராக இல்லை. இலங்கை அரசும் எந்தத் தீவையும் முன்வைக்காது இனப்பிரச்சினையை

இழுத்தடித்து விடுதலைப்புலிகளை தோற்கடித்து விடுவதுடன் பிரச்சினையை தீர்க்கலாமென கருதுகின்றது. மொத்தத்தில் இலங்கையும் உலகமும் தீர்வற்ற தீர்க்கமுடியாத போரை நோக்கி நகருகிறது. போரே தமிழர்களுக்கு விடுவைத்தரும் என்ற நோக்கு யதார்த்தமான அரசியலாக மாறுகின்றது.

உதவிய நூல்களும் கட்டுரைகளும்

1. Jayadeva Uyangoda, Morina Perera (Ed.) Sri Lanka's Peace Process Social Scientists' Association., Colombo, 2003.
2. Preben Johannessen, Jayatilleka, S. Bandra and Christine Smith (Ed.) Forward Process of Conflict Analysis and Application to the Sri Lankan Conflict.
3. Jayadeva Uyangoda, Peace Watch, Polity, Vol.1, No. 5, Pravada pp 4 – 13.
4. Tyrol Ferdinand, (Ed) Sri Lanka's Peace Process Towards, Phase II, Ibid, pp 14 - 16.

அம்பான் பிரின்டேரஸ், பாமேஸ்வரச் சந்தி, திருநெல்வேலி.